

Zgodba o Kylianu

Nekoč je živel deček po imenu Kylian, ki je bil zaradi svoje polti diskriminiran celo življenje. Od rojstva je živel v Franciji. Njegova družina je bila revna, tisto malo denarja, kar so ga imeli, pa so vlagali v Kylianovo šolanje. V osnovni šoli je bil zelo uspešen, ocene pod petico sploh ni dobil.

A njegovi sošolci so ga velikokrat zmerjali zaradi njegove polti ter vonja. Bil je namreč temnopoltn deček. Ker so imeli doma težave s financami, so zamujali s plačili. Večkrat so jim izklopili vodo, zaradi česar se Kylian velikokrat ni stuširal. Na srečo je bil edinec, sicer ne bi družina imela niti za kruh.

Nekaj let je minilo in Kylian je že skoraj končal srednjo šolo. Tukaj niso bile ocene vse petice tako kot v osnovni šoli, ampak še boljše – kolikor je bilo to možno. Kylian je bil nadpovprečen. Še vedno je doživljal veliko zbadanja na račun polti, a je pridobil prijatelja, ki je imel podobne izkušnje kot on. Skupaj sta končala srednjo šolo in se vpisala na isto fakulteto. Tam so študenti dobivali priložnosti, da obišejo različne države. Skupaj sta prepotovala veliko držav in spoznavala tamkajšnje življenje. Nekega dne sta bila povabljeni v Slovenijo na Poljane. Kylian ni bil prepričan, če bi šel ali ne, saj je slišal veliko slabih stvari o rasni diskriminaciji na tistem delu Evrope.

Skoraj se je že odločil, da ne bo šel, ko ga je uspel njegov prijatelj prepričati. Čez tri dni sta se spakirala in odšla z letalom v Slovenijo. Ko sta prispela, sta najprej odšla na pijačo v bližnji lokal. Ko sta prispela, sta videla, da ju vsi opazujejo. Tega sta bila že navajena in nista bila presenečena, saj sta vedela, da je to država, kjer ni veliko temnopoltnih ljudi. Kylian si je naročil vodo z okusom, njegov prijatelj pa čaj. Ko sta popila, sta se odpravila do najbližje postaje, kjer sta ju čakala dva vodiča z manjšim avtobusom. Bila sta zelo prijazna in hitro so se spoprijateljili. Kylianu je bila Slovenija zelo všeč, saj ima veliko zelenja, travnikov in lepih gozdov. Med vožnjo je Kylianu uspelo malo zadremati, saj se ni veliko naspal na letalu. Čez uro in pol so prispeli na Poljane. Bil je že večer, zato so ju hitro namestili v stanovanje, v katerem sta bivala v času obiska. Kylian je je priznal prijatelju, da Slovenija ni tako slaba, kot si je mislil, da bo. Razpakirala sta se in se odpravila spat, ker ju je čakalo zgodnje jutro. Prvi dan sta ju vodiča peljala v najbližji gozd, da vidita od blizu, kako lepa narava je v Sloveniji. Videla sta različne živali in najlepši potok, ki sta ga kadarkoli videla. V gozdu je bila klopca, kjer so se spočili in se čez čas odpravili nazaj. Ko sta prispela, sta ju vodiča pustila sama, da si lahko ogledata karkoli si želita. Odločila sta se, da bosta odšla nazaj v stanovanje, saj morata za vsak dan napisati poročilo, kaj se je zgodilo in ali jima je bilo všeč. Ko sta končala, se je že začelo temniti, zato sta se odpravila v posteljo.

Naslednji dan sta se Kylian in njegov prijatelj z vodiči odpravila v bližnji lokal. Nista vedela, da je bil lastnik nekdo, ki ni ravno maral temnopoltnih ljudi. Ko so prispeli, so se usedli za mizo in čakali, da jim pride natakar postreči. Med čakanjem sta s prijateljem opazila, da ju lastnik zelo grdo gleda. Vprašala sta vodiča, zakaj ju tako grdo gleda in vodič jima je razložil. Ko sta dojela razlog, sta vprašala, če bi bilo mogoče pametno, da odidejo, ampak sta vodiča temu nasprotovala. Zato so ostali. Ko so popili, se je Kylian odločil, da bo plačal pijačo. Odšel je do šanka in vprašal, če lahko plača. Preden je lahko končal s stavkom, ga je začel lastnik nadirati in diskriminirati zaradi njegove polti. Zmerjal ga je dobrih 5 minut, dokler se ni našlo 5 dijakov iz Poljan, ki so lastniku začeli nasprotovati. Poklicali so policijo in ko so prišli, so jim dijaki povedali do potankosti vse, kar se je dogajalo. Eden izmed dijakov je tudi posnel, kako se je lastnik zdiral na Kyliana in začel riniti vanj. Policisti so mirno odreagirali, gospoda poskušali pomiriti. Napisali so mu opozorilo in dali jasno vedeti, da imata Kylian in njegov prijatelj pravico sedeti v lokalu, piti kavo, čaj, vodo z okusom in jo plačati.

Kylian in njegov prijatelj sta bila pomirjena, da je policija tako odreagirala, predvsem pa sta bila hvaležna dijakom. Ostala sta še en dan več in povabila vseh 5 dijakov na kosilo, da se spoprijateljijo in se malo pogovorijo o življenjih drug drugega. Cel dan so se družili in ko se je bližal večer, so se poslovili. Kylian in njegov prijatelj sta odšla nazaj v Francijo.

Avtor zgodbe: Tarik Softić, po motivih novice iz Dnevnika Poljanski gimnazijci so se uprli rasni diskriminaciji